

Νικόλαος Ανδρέας Δάνδολος (1883-1966) - Nick the Greek: Ο βασιλιάς του τζόγου

Ο Νικόλαος Δάνδολος κατάγονταν απ' την Σμύρνη και γεννήθηκε στο Ρέθυμνο της Κρήτης, στις 27 Απριλίου 1883.

Πρόκειται για τον πιο διάσημο και τιμιότερο επαγγελματία παίκτη τυχερών παιχνιδιών στον κόσμο, όλων των εποχών, που έμεινε γνωστός σαν «Νικ δε Γκρικ» (Nick the Greek). Ένας άνθρωπος που έγινε μύθος στη φαντασία των ρομαντικών ανθρώπων αλλά κι έμεινε στην ιστορία ως ο μεγαλύτερος

τζογαδόρος της Αμερικής.

Κανείς σε όλο τον κόσμο, στην ανθρώπινη ιστορία, δεν κατάφερε να κερδίσει ή να χάσει περισσότερα χρήματα θέτοντας σε δοκιμασία όλες τις γνωστές θεωρίες περί εργασίας κι εύκολου πλουτισμού. Υπήρξε για μισό σχεδόν αιώνα ο πιο διάσημος Έλληνας της Αμερικής, πιο γνωστός από τον Σπύρο Σκούρα, τον Δημήτρη Μητρόπουλο, τον Ηλία Καζάν.

Ο χαρακτηρισμός «χαρτοπαίκτης» στο πρόσωπο του ανθρώπου αυτού δεν είχε την κακή σημασία της λέξης, αλλά την απασχόληση και την επίδοσή του στο χαρτοπαίγνιο και μάλιστα σε ανώτατο επαγγελματικό επίπεδο.

Μεγάλωσε μέσα σε ένα ευκατάστατο οικογενειακό περιβάλλον. Ο πατέρας του ήταν έμπορος χαλιών και ο νονός του εφοπλιστής (ναυπηγός). Αποφοίτησε από το «Ελληνικό Ευαγγελικό Κολλέγιο» της Σμύρνης με πτυχίο στη Φιλοσοφία. Η προσωπικότητά του όμως ήταν τέτοια, που δεν τον προόριζε να γίνει ο επόμενος Πλάτωνας.

Στην ηλικία των 18 ετών, ο νονός του τον έστειλε στις Η.Π.Α., με σκοπό να αποκτήσει εμπειρίες πάνω στις επιχειρήσεις. Ο Δάνδολος ενισχύονταν οικονομικά απ' τον νονό του με ένα εβδομαδιαίο «επίδομα» 150 δολαρίων, ποσό πολύ σημαντικό για τα δεδομένα της εποχής .

Ο πρώτος του σταθμός ήταν το Σικάγο. Εκεί γνωρίστηκε κι ερωτεύτηκε με μια κοπέλα αλλά έπειτα από τον χωρισμό τους μετακόμισε στο Μόντρεαλ του Καναδά. Εκεί, το 1911, γνωρίστηκε με έναν διάσημο αναβάτη στις ιπποδρομίες, τον Phil Musgrave. Βοηθούμενος από τις συμβουλές του Musgrave και καθοδηγούμενος

από την έμφυτη ικανότητά του να κάνει λεφτά από το τίποτε, ο Δάνδολος κέρδισε σχεδόν μισό εκατομμύριο δολάρια σε έξι μήνες στοιχηματίζοντας σε κούρσες αλόγων.

Στην συνέχεια επέστρεψε και πάλι στο Σικάγο. Εκεί συνέχισε και έχασε όσα χρήματα είχε κερδίσει στο Μόντρεαλ, παίζοντας μεγάλα ποσά στα χαρτιά και στα ζάρια, παιχνίδια τα οποία μέχρι στιγμής του ήταν άγνωστα. Αυτό όμως δε τον εμπόδισε να αποφασίσει ποιο θα ήταν το επάγγελμά του για τα επόμενα χρόνια. Προοδευτικά γινόταν αριστοτέχνης των τυχερών παιχνιδιών αποκτώντας μεγάλη φήμη. Συχνά μεγάλα καζίνο του πρόσφεραν μεγάλους μισθούς για να δουλέψει για αυτούς (ώστε να αποφύγουν τις «ζημιές» που τους έκανε ως παίκτης) αλλά συνήθως ο Δάνδολος απαντούσε αρνητικά, αλλά δε μπορούσε να αποφύγει το να γίνεται το θέαμα της βραδιάς σε κάθε καζίνο που επισκεπτόταν μιας και δε σταματούσε ποτέ να στοιχηματίζει, ακόμη κι όταν έχανε 100.000 δολάρια σε ένα και μόνο ποντάρισμα.

Το όνομα «Nick the Greek» αποκτούσε διαστάσεις θρύλου και μόνο το όνομα του Τζόνι Μος (Johnny Moss), του καλύτερου παίκτη πόκερ της εποχής, μπορούσε να θεωρηθεί ισάξιο.

Όπως ήταν φυσικό έναν τέτοιον ανυπέβλητο τζογαδόρο, με πτυχίο φιλοσοφίας και πάθος για τον Αριστοτέλη και τον Πλάτωνα τον ακολουθούσαν πάντα οι θρύλοι και οι φήμες. Εκτιμάται ότι έφυγε πάνω από 70 φορές κερδισμένος, φτάνοντας ή ξεκινώντας απ' το σημείο, κατά την διάρκεια των παιχνιδιών, να μην έχει ούτε ένα δολάριο στην τσέπη του. Είναι ευρύτατα διαδεδομένες ιστορίες όπως τότε που έπαιζε συνεχώς για 10 ημέρες και νύχτες χωρίς ύπνο ή για το οικοδομικό τετράγωνο που κέρδισε όταν προκάλεσε τον αντίπαλο να ρίξουν χαρτιά για 550.000 δολάρια.

Σ' αυτήν την ιστορική παρτίδα πόκερ, που έγινε στη Νέα Υόρκη, πραγματοποιήθηκε μια αναμέτρηση των άσων του είδους, στο κέντρο «Ελ Μορόκο», με θεατές δέκα περίπου διάσημους «γκάμπλερ», ανάμεσα στους οποίους ήταν και ο πρώην βασιλέας της Αιγύπτου Φαρούκ. Όταν έληξε η κανονική ώρα, ο Νικ είχε κερδίσει εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια και ο πλέον χαμένος της βραδιάς ο νονός της Μαφίας, ο Κοστέλο του είπε:

— Έλληνα, φεύγεις και δε συνεχίζεις, γιατί είσαι δειλός.

Τότε ο Nick the Greek, γυρίζοντας προς τον Φαρούκ, τον παρακάλεσε να ανακατέψει την τράπουλα και μετά είπε στον Κοστέλο:

— Και τώρα, αμίγκο (φίλε), έλα να τραβήξουμε από ένα χαρτί. Ο μικρότερος χάνει πεντακόσιες χιλιάδες δολάρια!

Ο Ιταλός όμως αρνήθηκε.

Την άλλη μέρα, οι «Τάιμς» της Νέας Υόρκης έγραψαν ότι ο Κοστέλο δε θα είναι για πάντα ο αρχηγός της Μαφίας, αλλά ο Nick the Greek θα είναι ο αδιαφιλονίκητος βασιλιάς του πόκερ.

Όταν ο Σμυρνιός Νικόλαος Δάνδολος βασίλευε στις πράσινες τσόχες της Αμερικής, οι αναμετρήσεις του με θρυλικά ονόματα του πλούτου και της Μαφίας, εθεωρούντο παρτίδες-ιεροτελεστίες, που τις παρακολουθούσαν ελάχιστοι τυχεροί προσκεκλημένοι, σιωπηλοί και ανέκφραστοι, όπως οι θεατές μιας παρτίδας σκάκι από μετρ του είδους. Στη βιογραφία του, αναφέρονται ως φίλοι και θαυμαστές του μεγάλοι παραγωγοί και σταρ του Χόλιγουντ, με πρώτο τον Φρανκ Σινάτρα και τον συμπατριώτη του κροίσο Αριστοτέλη Ωνάση.

Σε κάποια βραδινή έξοδό του συνοδευόταν από το μεγάλο φυσικό Άλμπερτ Αϊνστάιν (Albert Einstein). Ο Νικ παρ' όλο που ήθελε όλοι στον κύκλο του να δείξουν επίπεδο και να συμπεριφερθούν στο μορφωμένο φίλο του με σεβασμό γνώριζε πως οι άνθρωποι τους οποίους συνήθιζε να συναναστρέφεται δε γνώριζαν τίποτε από επιστήμες. Έτσι, για να αποφύγει κάποιο τυχόν μπέρδεμα αποφάσισε να τους συστήσει τον Αϊνστάιν ως «ο μικρός ΑΙ από το Princeton» (ο Einstein ήταν τότε μέλος του Ινστιτούτου Ανωτέρων Σπουδών στο πανεπιστήμιο αυτό). Τελικά ο Αϊνστάιν το διασκέδασε τόσο που το άλλο πρωί δυσκολευόταν να φύγει για το σπίτι του...

Οι μεγαλύτερες χαρτοπαικτικές αναμετρήσεις του συμπατριώτη μας είχαν γίνει Πρωτοχρονιά, κυρίως στο Λας Βέγκας. Κάποτε, ένα λεπτό πριν σημάνει ο καινούργιος χρόνος, ο Νικ έχασε σ' ένα κόλπο κάπου 300.000 δολάρια και ατάραχος σηκώθηκε και έδωσε το σύνθημα να αναβοσβήσουν τα φώτα και ν' ανοίξουνε τις σαμπάνιες.

«Ελπίζω», είπε, «με την αλλαγή του χρόνου ν' αλλάξει και η τύχη μου». Όταν συνέχισε σάρωσε το τραπέζι κερδίζοντας 1.250.000 δολάρια, ποσόν που έχασε μέσα σ' ένα μήνα στη

ρουλέτα και στα άλογα, τη μεγαλύτερη από όλες τις αδυναμίες του. Σύμφωνα με την ανηψιά του (κόρη της αδερφής του που ζούσε στην Αθήνα), ο Δάνδολος

ιεραρχούσε τα αγαπημένα του παιχνίδια ως εξής: Άλογα, ζάρια, ρουλέτα, χαρτιά. Ο ίδιος αντιμετώπιζε μάλλον σκωπτικά την ατυχία του στον ιππόδρομο: «Τα ρημάδια τα τετράποδα, βλέπεις, τις περισσότερες φορές τρέχουνε με τα τρία μόνο ποδάρια...».

Κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του είχε νικήσει σχεδόν όλους τους αντιπάλους τους κι αναζητούσε συνεχώς νέες προκλήσεις. Στην πολιτεία της Νεβάδα τα τυχερά παιχνίδια νομιμοποιούνται το 1931. Έτσι, το Λας Βέγκας, αποτέλεσε τη βάση του.

Το καλοκαίρι του 1949, κι ενώ η πορεία του συνεχιζόταν, ο Δάνδολος πλησίασε τον Μπένι Μπινιόν (Benny Binion), έναν ιδιοκτήτη καζίνο και φανατικό λάτρη του πόκερ, με το ασυνήθιστο για τα δεδομένα της εποχής αίτημα να του κλείσει αναμέτρηση με τον καλύτερο μέχρι τότε παίκτη πόκερ, ένα παιχνίδι που θα χαρακτηριζόταν ως «Μαραθώνιος πόκερ». Ο Binion συμφώνησε να οργανώσει την αναμέτρηση μεταξύ του Nick the Greek και του μυθικού Johnny Moss με τον όρο πως το παιχνίδι θα παιζόταν δημοσίως.

Σ' αυτό το γεγονός μάλιστα, πιστώνεται ευρέως ως η έμπνευση για τη σύγχρονη εποχή του «World Series of Poker», που καθιερώθηκε το 1970.

Το παιχνίδι αυτό, που έμεινε στην ιστορία ως η μεγαλύτερη παρτίδα πόκερ που παίχτηκε ποτέ, ξεκίνησε τον Ιανουάριο του 1949 και τελείωσε τον Μάιο του ίδιου έτους.

Κατά τη διάρκεια του ιδιότυπου αυτού Μαραθώνιου που διήρκεσε πέντε μήνες με διαλείμματα μόνο για ύπνο και φαγητό, οι δύο αντίπαλοι έπαιξαν κάθε παραλλαγή του πόκερ που υπήρχε.

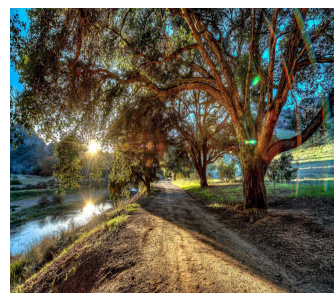
Στο τέλος ο Moss κέρδισε το χαρακτηρισμένο ως «Μεγαλύτερο παιχνίδι της πόλης» κι ένα ποσό που έφτανε τα 2 εκατομμύρια δολάρια.

Όταν ο Δάνδολος έχασε και την τελευταία του δεκάρα, σηκώθηκε αργά από την καρέκλα του, κινήθηκε αθόρυβα και είπε τη διάσημη φράση: «Κύριε Μος, θα πρέπει να σας αφήσω να φύγετε» (Mister Moss, I have to let you go).

Έπειτα κατευθύνθηκε στον επάνω όροφο όπου κι έπεσε για ύπνο...

Η κούραση φαίνεται ότι ήταν σημαντικός παράγοντας για την ήττα του 66χρονου πλέον Δάνδολου, καθώς ήταν 24 χρόνια μεγαλύτερος απ' τον αντίπαλό του.

Στα τέλη της ζωής του, όταν πλέον είχε μείνει απένταρος συνήθιζε να παίζει μικρές παρτίδες πόκερ κάπου στη Νότια Καλιφόρνια. Όταν ρωτήθηκε πως ενώ

πριν λίγα χρόνια πόνταρε εκατομμύρια δολάρια και τώρα παίζει για μάρκες των 5 δολαρίων απαντούσε πως «έτσι είν' η ζωή...».

Ο Δάνδολος έπαιζε για την συγκίνηση του παιχνιδιού κι όχι γι' αυτό καθ' αυτό το χρήμα, ενώ συνήθιζε να λέει, «η τύχη είναι μια γυναίκα κι αυτή η γυναίκα είναι ο έρωτας της ζωής μου».

Στη ζωή του ο Nick the Greek εκτιμάται ότι κέρδισε και έχασε πάνω απο 500 εκατομμύρια δολάρια (ποσό μυθικό για τα τότε δεδομένα), ενώ υπάρχουν εκτιμήσεις που το ποσό αυτό το ανεβάζουν στα 2 δις δολάρια. Δώρισε περισσότερα από 20 εκατομμύρια δολάρια για φιλανθρωπικούς και εκπαιδευτικούς σκοπούς, ποσό τεράστιο, όπως είπαμε, για την εποχή εκείνη. Είναι ο μοναδικός Έλληνας που μπήκε (το 1979) στη λίστα «Hall of Fame» των θρύλων του πόκερ μαζί με ακόμη 21 μεγάλους παίκτες πόκερ.

Είχε δημιουργήσει ένα μυστήριο γύρω από το πρόσωπό του καθώς ποτέ δεν αποκάλυπτε τα μυστικά του σε κανένα ενώ συνήθιζε να αφήνει μεγάλο φιλοδώρημα στους δικούς του κρουπιέρηδες. Σε πείσμα όλων όσων αμφισβητούσαν την προέλευση των χρημάτων του αποκαλούσε τον εαυτό του «ανεξάρτητο τζογαδόρο», απέφευγε τις ακριβές χαρτοπαικτικές λέσχες και τα κλειστά κλαμπ των γραβατοφορεμένων «επαγγελματιών» του είδους.

Κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού συνήθιζε να παραμένει ανέκφραστος χωρίς να αλλάζει την όψη του προσώπου του ή τη χροιά της φωνής του. Ήταν ψηλός, ευαίσθητος, με αέρα επαγγελματία, ανθρωπιστικά ένστικτα, μερικές φορές καυστικός στα σχόλιά του αλλά πάντα με ταλέντο κι ετοιμότητα στην αντιμετώπιση των προκλήσεων.

Του άρεσε να χρησιμοποιεί σοφές φράσεις για να περιγράψει κάτι που ήθελε να πει όπως στην περίπτωση της δόξας: «Στο επάγγελμά μου η δόξα συνήθως ακολουθείται από μία πρόταση, που περιλαμβάνει τη λέξη, “φυλακή”».

Παρ' όλα αυτά η δόξα ήταν μόνιμος σύντροφός του σε όλη του τη ζωή. Υπήρχαν καιροί όπου στο Las Vegas ερχόταν χιλιάδες επισκέπτες όχι για τα αστραφτερά κτίρια και τα φαντασμαγορικά shows αλλά γιατί τους τράβηξε εκεί η φήμη του Nick the Greek. Οι ιστορίες σχετικά με το Nick the Greek αγγίζουν τα όρια του μύθου και οι παλαιότεροι δυσκολεύονται να διηγηθούν κάποια ιστορία από τις εποχές εκείνες χωρίς να αναφέρουν το όνομά του.

Ήταν ευγενικός, με φινέτσα κι αρχοντιά και σε κέρδιζε αμέσως με τους τρόπους

του. Δεν ήταν τυπικός στα ραντεβού, μπορεί να είχατε συνάντηση και να εμφανιζόταν μετά δύο μήνες απολογούμενος γιατί δεν ήρθε. Αυτό που έκανε εντύπωση στους περισσότερους ήταν πως δεν έπαιζε τζόγο μόνο μέσα στις αίθουσες τυχερών παιχνιδιών αλλά παντού και πάντοτε στη ζωή του.

Απ' όλες όμως τις ιστορίες σχετικά με το Nick the Greek η πιο ενδιαφέρουσα είναι αυτή με τη μάχη που έδωσε στο νοσοκομείο «Όρος Σινά» (Mount Sinai Hospital) του Λος Άντζελες, για τη ζωή του. Ποτέ δεν είχε παλέψει σκληρότερα και ποτέ δεν είχε πάρει μεγαλύτερο ρίσκο.

Ο «τζέντελμαν της πράσινης τσόχας», πέθανε σε ηλικία 83 ετών, στις 25 Δεκεμβρίου του 1966, από καρδιακή προσβολή, αφού είχε προηγηθεί πνευμονία. Ήταν πλέον πάμφτωχος, αν και έμενε στο πολυτελέστερο ξενοδοχείο του Λας Βέγκας. Ορισμένοι ονομαστοί φίλοι του συναντήθηκαν και φρόντισαν έτσι ώστε να έχει μια κηδεία που του αρμόζει - χρυσό φέρετρο, χρυσά τα πάντα για ένα πραγματικά μεγάλο μύθο του Λας Βέγκας...

Τον έθαψε με μεγάλη πολυτέλεια ο Φρανκ Σινάτρα, που έκλαιγε λες και ήτανε πατέρας του...

Μαικήνες του Χόλιγουντ, σταρ και μαφιόζοι, ήρθαν με τις φιμέ λιμουζίνες τους και του εναπόθεσαν λουλούδια με τραπουλόχαρτα, κυρίως τον Ρήγα σπαθί, που τον αντιπροσώπευε στο χώρο του τζόγου.

Οι αμερικανικές εφημερίδες το γράψανε πρωτοσέλιδα και του αφιέρωσαν αρκετές σελίδες.

Όπως έλεγε ο Τέλης Σαβάλας, διάσημοι τζογαδόροι επιδιώκανε να βρεθούνε έστω για μια φορά αντίπαλοι του Νικ, για να διηγούνται, όπως στη κηδεία του, πως είχανε παίξει μαζί του.

Ο συμπατριώτης μας δεξιοτέχνης των χαρτιών, που φημιζόταν κυρίως για την εντιμότητα του, δεν πέθανε πλούσιος. Από τα χέρια του είχαν περάσει ολόκληρες περιουσίες. Οι αγαθοεργίες, τα άλογα και η έλλειψη επιχειρηματικού πνεύματος, σκορπίσανε τα χρήματα που είχε κερδίσει ο μεγάλος παίκτης στην πράσινη τσόχα. Ο Φρανκ Σινάτρα αποχαιρετώντας τον, είπε: «Νικ, υπήρξες τόσο αγνός και έντιμος, ώστε η μόνη περιουσία που είχες ήταν οι αγαθοεργίες σου».

Πηγές: students.ceid.upatras.gr | oxybet.com | en.wikipedia.org | liberopoulos.gr | pokerplayernewspaper.com | launchpoker.com